

[Ragnhild Andersen.]

og dette Overskud skal altsaa frem i Tiden betales af Aldersklassen mellem 60 og 65 Aar.

Nu ved jeg meget vel, at den højtærede Minister vil hævde, at disse Beregninger er baseret paa det ekstraordinære Tilfælde med Ængangstillæggene sidste Aar —, som dog ikke kan være en Erstatning for Skade mange Aar tilbage i Tiden. Jeg ved meget vel, at disse Synspunkter vil blive fremført. Saadan ser Regeringen paa det, men saadan ser de gamle og Invaliderne nu ikke paa det. De mener med Rette, at hvad de har faaet gennem Ængangstillæggene, kun er at betragte som et Forskud paa den Ordning af deres Forhold, de har ventet saa længe og saa taalmodigt paa.

Iøvrigt kan jeg sige om visse af de andre Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag: Forhøjelsen af Formuegrænserne er naturligvis et Fremskridt, og det samme maa siges om, at Børnetillægget bliver fastsat til Normalbidragets Størrelse og udbetales til hvert Barn. Derimod finder jeg — og det finder jeg ogsaa, man bør tage op til Behandling i det Udvalg, som vel vil blive nedsat — eller man kan vel formode, at det Udvalg, der nu har siddet i Maaneder her, endelig kan faa en Chance for at beskæftige sig med disse Ting —, at Ægteskabstillægget er sat for lavt. Rentenyernes Organisationer har ment det rigtigt at stille Krav om, at Ægteskabstillægget blev 50 pCt., og det foreslaaede Ægteskabstillæg, selv om det naturligvis er et Fremskridt, mener jeg er sat for lavt. Fradragsreglerne er lempet en Del, men jeg finder efter en Undersøgelse af Virkningerne i Henhold til disse Regler, at Fordelene bliver problematiske paa Grund af de Bestemmelser, der er i Forslaget om, at Hjælp, Brændsel og Beklædning enten helt eller delvis fradrages, naar Indtægten overskrider 50 pCt. af Grundbeløbet.

Jeg ser derfor ikke rettere end, at det tilsyneladende omfattende Forslag er en meget stor Skuffelse og ikke paa langt nær vil opfylde de Forhaabninger, der fra de gamle og Invalidernes Side er stillet til det, ogsaa paa Grund af de mange Løfter, som jo alle Partier her paa Rigsdagen har givet netop til Rentenyerne.

Hvad angaar Forslagets Bestemmelser med Hensyn til Invalidere rentenyerne, er det vel paa en Del Punkter noget bedre end Forslaget for Aldersrentenyerne, men det er min og mit Partis Opfattelse, at man burde efterkomme Invalidernes Organisationers berettigede Ønske om helt at ud-

skille Invaliderne i en særlig Lovgivning med det Formaal at hjælpe dem frem til at blive nyttige, arbejdende Borgere i det Samfund, som de ikke ønsker at ligge til Byrde, men ønsker at være ligeberettigede Medarbejdere i. Invalidere rentenyerne har længe ønsket, at der blev nedsat en Kommission til at arbejde med disse Spørgsmaal og til at fremkomme med Forslag om en Ordning. Hvorfor ikke efterkomme deres Ønske nu?

Der er en anden Ting, jeg vil sige i Forbindelse med Omtalen af Invalidere rentenyernes Kaar. Jeg mener ikke, at dette høje Ting skal forbigaa i Tavshed den forhadte Trediedelsgrænse, som er saa urimelig. Naar en Invalidere rentenyder, en blind eller paa anden Maade vanskeligt stillet, deltager i Produktionen — jeg vil ikke sige paa lige Fod med andre, for det er naturligvis ugørligt i Betragtning af de Vilkaar, en Invalidere rentenyder arbejder under —, men naar han altsaa deltager i Produktionen og har en Arbejdsindtægt paa $\frac{1}{3}$ af Gennemsnitsindtægten inden for det Fag, i hvilket han arbejder, bortfalder hele hans Invalidere rente. Det er en skrigende Uretfærdighed over for Invalidere rentenyerne og deres Familier. En Invalidere rentenyder, som arbejder i et Fag, hvor Gennemsnitsfortjenesten er 120 Kr. ugentlig, vil, naar hans Indtægt er kommet op paa 40 Kr. om Ugen, miste hele sin Invalidere rente; han og hans Familie henvises altsaa til at leve af $\frac{1}{3}$ af Gennemsnitsindtægten inden for det paagældende Fag. Dette er en Ting, som vi mener ikke under nogen Omstændigheder kan forbigaaes i Tavshed under denne Debat eller i det hele taget, naar der er Tale om Invalidere rentenyernes Forhold. Man bør naturligvis naa frem til at skille de to Kategorier helt ud fra hinanden.

Hvad angaar den fremtidige Ordning, er det mit Partis Opfattelse, at Invalidere rentenyernes egne Repræsentanter — saaledes som de Gang paa Gang har anmodet om det — bør deltage i en eventuel Kommissionsbehandling af Sagen. Deres Repræsentanter maa have Lejlighed til at deltage i Forhandlingerne om, hvordan Invalidernes Kaar skal ordnes og tilrettelægges for Fremtiden, saaledes at ogsaa de kan blive ligeberettigede Borgere i det arbejdende Samfund. Naar Regeringen mener det i Overensstemmelse med Demokratiets og Parlamentarismens Grundsætninger at møde frem med Forslag til Kornordning eller Sukkerordning, der i Forvejen er bifaldet af de respektive Organisationer og af Regeringen, hvorefter Rigsdagen haver sig at rette, hvad er det saa, der gør, at Regeringen nægter at tilvejebringe en Ordning af Aldersrente- og